

Gemeenteraad Dronten
Postbus 100
8250 AC Dronten

Betreft: Geen ruimte voor Ruim Gezin

Dronten, 10 januari 2020

Geachte heer/mevrouw,

In mijn weg naar zelfstandig worden loop ik tegen regelgevingen aan waarvan ik zie dat deze uit de tijd raken en niet helpend zijn in het stimuleren van goede scheidingen. Niet helpend zijn voor diegenen die in goed contact of zelfs in vriendschap na een scheiding verder kunnen. Niet helpend zijn om op eigen benen te komen staan en juist frictie tussen ex-partners kunnen versterken. Middels deze brief wil ik dit graag onder de aandacht brengen.

Het is mij opgevallen in mijn aanspraak maken op financiële ondersteuning, zoals de bijstand in 2018, dat er vanuit wordt gegaan dat er scheiding plaatsvindt waarbij partners geen / geen goed contact meer hebben. Ik kwam hier dan ook niet voor in aanmerking, wat mijn weg naar zelfstandig worden en herstel vertraagd. In dergelijke situaties met kinderen is in het convenant en ouderschapsplan een duidelijke scheiding zichtbaar ook het in financiële deel en neemt elke ouder zijn deel voor zijn of haar rekening voor de kinderen middels kinderalimentatie e.d.

In ons geval hebben we de gehele scheiding zelfstandig gedaan. Ons plan samen opgesteld en in goed overleg tot een convenant en ouderschapsplan gekomen. Dat voelde goed, we deden dit samen. We staan en gaan er samen voor, ook en juist voor onze kinderen. Wij hadden als doel een ruim gezin te worden en dat is gelukt. Daar ben ik trots op. We kunnen bij elkaar in goed vriendschap over de vloer en ook de kinderen zijn vrij in hun bewegen hierin als ze even naar de andere ouder willen.

Even een stukje verdere uitleg: In het convenant en ouderschapsplan zijn wij uitgegaan van het standpunt dat er voor onze drie kinderen zo min mogelijk veranderingen zouden plaatsvinden. Dat zij

hun leven zoveel mogelijk voort kunnen leven zoals ze dat kennen, ondanks de keuze van ouders. Dit heeft ons o.a. doen besluiten:

- tot co-ouderschap
- in de bestaande woning geen spullen weg te halen of veranderingen aan te brengen zodat deze leefomgeving stabiel bleef voor de kinderen
- beiden binnen dezelfde woonplaats te blijven wonen (zolang de kinderen nog niet volwassen zijn)
- dat ze op hun eigen school kunnen blijven, ondanks de kosten hiervoor ()
- dat ze op hun eigen sport kunnen blijven
- hun verjaardagen te vieren zoals ze gewend zijn en dan als ruim gezin
- sinterklaas of andere feestelijke momenten te vieren als ruim gezin
- gezamenlijk op afspraken voor de kinderen te komen of anders te overleggen
- kleding, cadeaus, sport, school e.d. te betalen vanuit een kindrekening waar we als beide ouders bij kunnen

En met dit laatste, de kindrekening, gaat het bij instanties “mis”. Men kent onze constructie niet of maakt het eigenlijk nooit mee wat maakt dat het financiële deel dat mijn ex- partner hieraan bijdraagt volledig van mijn bijstandsuitkering wordt afgetrokken, omdat ik hier bij kan in hun ogen. In mijn ogen klopt dit niet. Ik kan en mag niet bij dat geld voor mezelf, dit is voor de kinderen. En ja dit bedrag is redelijk hoog mede door de school waar onze kinderen op zitten en voor de scheiding al op zaten, . Het is zo fijn dat dit mogelijk is door mijn ex-partner. Een keuze voor onderwijs die we destijds te maken hadden om verdere (gedrags)problemen te voorkomen, een goede keuze achteraf. Wij als ouders anticiperen zoveel mogelijk, leven in goede vriendschap verder, wij willen problemen voorkomen i.p.v. te moeten genezen.

En ik merk dat die keuzes voor mij op financieel vlak zeker niet in mijn voordeel zijn en ik wil niet anders, niet anders voor onze kinderen, ons ruime gezin, niet anders dan zoals we het doen. En vreemd genoeg sluiten de huidige maatschappelijke systemen hierop niet aan. Hoe mooi is het dat je ondanks een scheiding samen verder kunt als ruim gezin? Je je kinderen kan meegeven dat je in een liefdevolle band verder kan leven? Hoe je als mens ook met elkaar kan omgaan? Dit is wat ik wil en zal blijven uitdragen. Helaas past dit dus niet in het huidige systeem dat uitgaat van de andere zijden. Als ik was gaan staan voor mezelf op financieel vlak had ik veel uit elkaar getrokken, had er veel veranderingen en was er onrust ontstaan voor de kinderen, waren er spanningen en conflicten geweest, hadden ze mogelijk niet het passende onderwijs kunnen krijgen, ... met alle gevolgen van dien en de aanspraak die dan op hulpverlening gedaan had moeten worden.

Ook nu in mijn aanvraag voor bijstandsuitkering voor zelfstandigen zou ik weer aanspraak moeten maken op mijn ex-partner of op de kindrekening. En hiermee wordt juist frictie en spanning gestimuleerd en de weg naar zelfstandig worden en daarmee in eigen onderhoud voorzien vertraagd

Beter voorkomen dan genezen is ook wat wij als ouders willen. En dat is ook wat ik nu weer lees in de folder van ZLF in mijn aanvraag voor de bijstandsuitkering voor zelfstandigen om mijn verder te kunnen opzetten . In deze folder staat het volgende:

Doelstelling van het ZLF is dat iedere (startende) ondernemer woonachtig in Flevoland in staat wordt gesteld in zijn eigen bestaan te voorzien. Om ondernemers zo lang en zo goed mogelijk hun bedrijf te kunnen laten voortzetten, is het belangrijk om de juiste mogelijkheden te creëren. De diensten van het ZLF omvatten alle fases binnen een bedrijf, van de start tot en met de beëindiging van het bedrijf. Het uitgangspunt is "voorkomen is beter dan genezen". Het is van groot belang dat de voorzieningen, die ingezet kunnen worden om bedrijfsbeëindigingen te voorkomen en die een start van een bedrijf mogelijk maken, goed op orde zijn.

En dat is wat ik zo graag wil. Mezelf in mijn eigen bestaan kunnen gaan voorzien. Daarnaar toe te groeien. Ik ben hiervoor de juiste mogelijkheden en voorwaarden aan het creëren en ik merk daar is geen of niet voldoende ruimte voor. Als ik doorga zoals ik doorging dan ga ik onderuit....daar heeft niemand wat aan en dus beter voorkomen dan genezen. En dit heeft mij doen besluiten mij volledig te willen richten op het zo vlot mogelijk opzetten van mijn en tijdelijk aanspraak te maken op de bijstandsuitkering voor zelfstandigen. En wat blijkt, helaas wordt dan weer het gehele bedrag dat mijn ex-partner op de kindrekening stort in mindering gebracht....op zijn minst zou dit de helft moeten zijn, beiden ons deel voor de kinderen in ons co-ouderschap. Een bedrag dat voor onze kinderen is die wij samen hebben gekregen, samen.

Het wordt tijd dat er ruimte komt voor het ruime gezin. Dat er ruimte komt om mensen zo snel mogelijk in hun kracht te zetten i.p.v. afhankelijkheid. Mijn schrijven is dan ook bedoeld om dit onderwerp naar voren te brengen, dit mag en kan anders. Hier mag aandacht voor komen zodat systemen die gebaseerd zijn op het verouderde gezinsbeeld zich mogen vormen en aanpassen naar nieuwe vormen van relaties, gezinnen en samenleven.

Ik hoop dat mijn schrijven voor u duidelijk was en ik zou graag zien dat hier oog voor komt. Tevens sta ik open om hierover in gesprek te gaan en zie ik graag een reactie tegemoet.

Vriendelijke groet,